

KOMÁROMI DÓRA

Gombtalanul

Már két napja csak a diófa szekrény alól figyelte Gomb Geri a nappali eseményeit, történt ugyanis, hogy pontosan ennyi ideje annak, hogy nyomtalanul eltűnt gombtestvére mellől, Zsóka babájának arcáról. Geri fontos feladatot látott el Panna baba arcán, ő volt ugyanis a jobb szem. Társa, Gomb Gabi a bal szem szerepében tündökölt, mint tenger tükrén a napfény.

Gomb Geri, már amikor Zsóka szülei elhozták a nagymamához, érezte, hogy valami nincs rendben a cérnával, de inkább nem törődött vele, hiszen mégis csak a nagymamához mentek, ahol mindig jobban kellett ragyogniuk, így a nagymama elmondhatta Zsókának, hogy a kislánynak van a legszebb babája a Föld kerekén. Geri meg volt róla győződve, hogy ez egész biztosan nekik köszönhető, hiszen testvérelével, Gabival kivételes gombok voltak, amelyet, egy hibákat nem tűrő gépezet készített a gombgyárban. Most viszont minden hiába, hiszen hogyan is lehetne Panni a világ legszebb babája jobb szeme nélkül. Könnyen megeshet persze, hogy nem eshetett volna le róla, ha a nagymamához csak Zsóka ment volna pár napra látogatóba, de ezúttal Zsóka hét- meg nyolcéves unokafivérei is ott voltak, akiket Geri cseppet sem kedvelt. Olyannyira nem kedvelte őket, hogy még a nevüket sem volt hajlandó megjegyezni. A két fiú kegyetlenül bánt némely gombbal, sokszor háborúztak velük, Geri pedig nem értette, hogyan lehet gombot gomb ellen fordítani. A fiúk ilyenkor mindig kipakolták a nagymama gombos ládikáját, amely a varrógép alatt volt, és abból válogattak. Szinte egyetlen gomb sem érezhette teljesen biztonságban magát, bár a nagymama megtiltotta nekik, hogy a díszgombokhoz hozzányúljanak. Egyszer viszont Zsókával együtt szemtanúja volt annak, hogy a fiúk harcba hívják a gombnemes-

séget. Ez annyira felháborított mindenkit, hogy Zsóka egyből ment is a nagyihoz, hogy elmondja, mi történik, és ezzel megmentse a doboz lakosságának egy részét. A fiúknak ez persze nem tetszett, de hát le kellett nyelniük a békát, és visszatérni az egyszerűbb katonákhoz.

Nos, ez a két fiatalember két napja viszont nem a gombkészletet vette célba, hanem Panni babát. Repülőset játszottak vele, pedig Panni semmiképpen sem hasonlított egy repülőre. Sem Geri, sem Gabi nem élvezte a száguldozást, Gabi még mondta is, hogy ha lenne gyomra, egész biztosan felfordulna, de a két gombocska hiába kiabált, hogy tegyék le Panni babát, a fiúk nem értették. Zsóka, amikor visszaért a konyhából, szintén kiabálni kezdett:

– Adjátok vissza, az az enyém!

– Vedd el, ha tudod! – kiáltotta az egyik fiú.

– Úgysem éri el! – pöffeszkedett a másik, és folytatták a dobálózást. Panni baba pedig rongybaba léteire egyeltalán nem díjazta, ha rongyként bánnak vele.

Zsóka macskaként szaladgált a két fiú között, és igyekezett visszaszerezni becses babáját, miközben a nagymamát hívta keservesen. Panni néha leesett a földre, egyedül ekkor volt egy kis esélye Zsókának, hogy esetleg megszerezze, de a fiúk valahogy mindig gyorsabbak voltak. Panni időközben egy csomó bútort eltalált a szobában, a karosszéket, az asztalt, a hintaszéket, Geri pedig minden egyes találatnál egyre kevésbé volt már Panni arcára rögzítve. A végső csapást a szekrény jelentette, ami után ejtőernyősként zuhant a padló felé. A kemény hajópadlón pattant még egyet, egyenesen a pókhálós szekrény alá. A nagymama ezen a ponton érkezett meg a nappaliba Zsóka szüleivel, akik nagyon siettek, mert a család egy esküvőre volt hivatalos. A nappaliban viszont egy akkor már pár perce sírva szaladgáló Zsókát találtak:

– E... el... ellopták a babámat! – mondta a kislány elcsukló hanggal.

A felnőttek kicsit megdorgálták a fiúkat, és miközben magukhoz ölelték Zsókát, elmagyarázták nekik, hogy van elég játék a házban, és hogy ezt a babát igazán békén hagyhatnák. Zsóka apukája összeszedte Pannit, de csak a kocsiban vették észre, hogy időközben a világ legszebb babájának leesett az egyik szeme. És hiába keresték, kutatták az autóban, nem találták meg a gombot.

– Biztos a nagymamánál van valahol, ne sírj, Zsóka! – mondogatta az anyuka.

– Szólunk a nagyinak, hogy keresse meg, addig meg Panni kalóz lesz – nyugtatta az apuka.

Geri mindeközben ott kuksolt a szekrény alatt, és várta, hogy valaki megtalálja.

– Erről is azok a gonosz fiúk tehetnek – dünnyögött Geri. – Ha ők nem játszottak volna repülőset, ilyesmi biztosan nem történhetett volna meg.

– A háborúnak mindig vannak következményei – szólalt meg egy tekintélyt parancsoló hang.

– Ki vagy te? – csodálkozott Geri.

– Tiszteld a felettesed! – mondta a hang. – Az én nevem Goccsinka tizedes. A 3. gombtized parancsnoka vagyok.

– Mi az, hogy gombtized?

– A gombtized, az gombtized. Gondolom te a légierőtől vagy, az alapján, hogy repülve jöttél ide – elemezte a szituációt a tizedes.

– Én ugyan nem vagyok semmilyen erőből – tiltakozott Geri. – Én a Panni baba jobbik szeme vagyok.

– Értem, tehát civil. A fiúk még nem soroztak be. Hanem mesélj valamit, mi a helyzet a szekrény feletti világban, már legalább hat hete itt vagytok. Nem jött még értem egy mentőalakulat sem.

– Hat hete?

– Azt mondtam, az alapján, hogy milyen sűrűn járnak a nagymamához a fiúk, hat hete lehetett, hogy a legutóbbi ütközetben idepattantam – elemezte tovább a helyzetet a tizedes.

– Hát én nem lehetek itt hat hétig, a világ legszebb babája csak nem élhet a jobb szeme nélkül, nélkülünk nem teljes... – kezdett pánikolni Geri.

– Nem teljes, nem teljes... miket beszélsz... majd találnak másik gombot a helyedre, biztos az én helyemre is kineveztek egy másikat.

– De én különleges vagyok. Kék vagyok, mint a tenger, mint az ég, mint a zafir! – háborodott fel Geri.

– Minden gomb helyettesíthető. Lehet, találnak a helyedre egy másikat, egy kékebbet vagy egy zöldebbet vagy esetleg barnát... Sok szép gomb van a környéken! – magyarázta Goccsinka tizedes.

– De ha egy másik színű gombot találnak, az hogy mutat majd a testvérem mellett?

– A testvéredet is leváltják majd és besorozzák a fiúk gombseregébe.

– Az lehetetlen – magyarázta Geri – mi vagyunk a legszebb gombok, és pontosan ott van a helyünk Panni baba arcán, ahol eddig is.

– De érthetetlen vagy csakugyan...

– Csak el akarsz szomorítani, mert veled nem törődik senki – háborodott fel Geri – ha ilyen vagy, nem is figyelek rád, mondhatsz, amit csak akarsz.

– Te nem tudod, mit beszélsz, kölyök. Én egy erős szürke gomb vagyok, aki kitartóan tartotta a nagytata nadrágját, míg az el nem szakadt, amikor a tata meghízott. Nem tudod, mi az igazi kihívás! – orrolt meg rá a szürke gomb. Ezt követően kerültem a nagymama gombos dobozkájába. Te nem tudod, mikén mentem keresztül a fiúk katonájaként. Harcoltam a könyvek ellen, a nyáron víz alatti bevetésre küldtek a vödörbe... A kutya vacsorája bevetést pedig ne is részletezzem!

És a gombtizedes csak sorolta és sorolta a különböző bevetéseket és kalandokat, Geri esze viszont teljesen máshol járt. Vajon mi lehet Gabival, Panni babával és Zsókával nélküle. Vajon még így is a világ legszebb babája... és mi van, ha a tizedesnek igaza van, és lecserélik egy zöld gombra... és ami még ennél is rosszabb... esetleg még jobban is áll Panni babának a zöld szín? Geri egész este a leváltásán gondolkodott... Bízott benne, hogy valakinek valahol hiányzik, és egyszer majd megtalálják. El sem tudta képzelni a további életét szekrény alatt lakó gombként. Itt nem sütné rá a napfény, nem hasonlítaná senki a tengerhez, és még a gombtizedest is hallgatnia kellene mindennap... Cseppet sem volt szimpatikus számára ez a lét.

– Add fel, kölyök! Még ha meg is találnak, már késő lesz, nem kellesz te már semmire – mondogatta a tizedes egész délelőtt, de Gerit nem érdekelte, alig várta a mentőalakulatot.

– Tudod, hogy mi csak gombok vagyunk. Még ha brossok lennénk, esetleg keresnének minket, de hidd el, hogy nem érdekel senkit, hogy hol vagyunk.

– Nem figyelek rád... Csak azért mondom, mert téged senki nem keresett... Egy szürke gomb vagy, ütött, kopott és keserű... Csak bántani

akarsz... Meglásd, keresnek majd! – mondta reménykedve Geri, és a nappali felé fordult, ahol a nagymama éppen két barátnőjével teázott. A gombfiú felismerte őket, az egyik egyszer a búzavirághoz hasonlította őt és testvérét. Ez a hasonlat is nagyon tetszett neki.

A nénik viszont csak csacsogtak... Beszéltek valami briósreceptről, a szomszéd Misi bácsiról, hogy már megint seprűvel kergeti a fiatalokat, meg persze az unokákról... De elveszett gombokról szó sem esett... Pedig ha ez a három idős hölgy összefogott volna, biztos pikk-pakk megmentették volna, de ezeket a néniket csak a tea meg a pletyka érdekelte...

A második este sem hozott nagyobb változást. Goccsinka a harci sebei-ről beszélt, a legtöbbet senki nem látta, de a lényeg, hogy mindegyikhez tartozott egy történet. A mesét egyedül egy arra járó pók zavarta meg, aki a helyi szövetkezetből igyekezett haza.

– Pókanyó, kedves! – szólította meg Geri. – Segítsen nekem egy kicsit! Lehetne, hogy a fonalával kihúz a csávából? Csak a szekrény alól pár centit, hogy lássa a nagy, ha legközelebb bejön.

A pók figyelte Gerit, de nem teljesen értette, mit mond, ugyanis gombul csak pár szót beszélt, csak a formáságokat, így hát csak biccentett és továbbállt.

– Egy póktól akartál segítséget kérni? – nevetett a tizedes. Törődj bele, kölyök, hogy itt maradsz velem az idők végezetéig!

Geri már kezdte kicsit elveszíteni a reményt. Gabi biztos aggódik érte. Panni baba nélküle nem az igazi, Zsóka pedig biztosan bánatos emiatt. Hétfő a takarítónap, miután vasárnap mindenki megpihent, mondogatta mindig Zsókanak a nagy. A nagymama pontban délután kettőkor, ahogy szokta is, elővette a porszívót, és megkezdte a nappali takarítását. A masina hangos és ijesztő volt, mint mindig, ahogy szedte fel a port meg egyéb koszoskat a padlóról. A nagy aznap nagyon alapos volt, még a fotelt is arrébb tolta, éppen ezért a porszívóval benyúlt a zongora alá, a kanapé alá és még a diófa szekrény alá is.

Geri és a tizedes körül hatalmas tornádó keletkezett. A két gombnak esélye sem volt a földön maradásra, úgy repültek a porszívócsövön, mint akit egyenesen az űrbe készülnek kilőni. Ezt követően a két gomb a tárgyba esett, a porba meg koszba, amit a porszívó felszedett.

– Igaza volt, tizedes! – törődött bele a sorsába Geri. – A szemétben fogunk kikötni mindketten.

– Csak hogy megtanultad, kölyök, mennyit ér egy gomb élete – mondta a tizedes beletörődvén sorsába. – De ne búsulj, ha szerencséd van, a szemétdombon felkap egy sirály, és elvisz majd a tengerig. Úgyis azt mondtad, olyan színű vagy, mint a tenger.

– Talán igen... – mondta Geri a porcicák közt gubbasztva.

A porszívó leállt, nagymama befejezte a takarítást. Geri csendben várta mindennek a végét. A nagy lassan a porszívó zöld tartálya felé nyúlt, lekapcsolta, felemelte a fedelét. Geri ismét látta a beszűrődő napfényt a porcicák között. Az idő fél percre megállt. A nagymama nem mozdult, csak a tartályt kémlelte, majd belenyúlt, és lám, a kezébe két gomb került. Megtalálta Gerit és a tizedest. Igazi csoda.

Sem a tizedes, sem Geri nem tudták elhinni, amikor a nagy kivette őket a tartályból, és a kávézóasztalra tette. Ezt követően egyből hívta Zsóka szüleit, akik szintén megörültek a hírnek, át is vitték a kislányt és a babáját, hogy pótolják Panni arcán a hiányosságokat.

– Én mondtam, hogy megmentenek! – örvendezett Geri.

– Mondtad, kicsi gomb, mondtad... Szerencsénk volt, két nap után megmenekültél – tette hozzá a tizedes, akit a nagy vissza is vitt ezek után a gombos dobozba a többiekhez.

– Zsóka, add csak ide Pannikát, mindjárt orvosoljuk a problémáját! – és a nagy fel is varrta keresztöltésekkel a babára a tengerkék gombot.

Geri azóta is ezt a történetet meséli minden gombnak, akivel találkozik, hiszen csoda, hogy csak egy kis karcolással, amit senki sem lát rajta kívül, megúszta a kalandot. A világ legszebb babája pedig továbbra is ott van Zsóka kezében, aki ezután soha el nem engedi őt.